

Jeesuksen toinen tuleminen

Uusi alku 52

Savonlinnan Tuomiokirkko 25.1.2012

Mark 13:21-37

Edellä olemme kuulleet, kuinka Jeesus opetti oppilaitaan Öljymäelle maailman lopun tapahtumista. Nyt seuraa hänen opetuksensa loppu.

"Jos joku sanoo teille: 'Täällä on Messias', tai: 'Katso, Messias on tuolla', älkää uskoko. Sillä vääriä messiaita ja vääriä profeettoja ilmaantuu, ja he tekevät tunnustekoja ja ihmeitä johtaakseen, jos mahdollista, valitut harhaan. Pitäkää siis varanne. Minä olen ennalta ilmoittanut teille kaiken. (Mark 13:22-24)

Tämä oli Jeesukselle ilmeisen merkittävä lopun aikoja koskeva teema. Hän aloitti opetuksensa sillä, ja nyt se toistuu uudestaan.

Maailman historia osoittaa, että teema tosiaan on merkittävä. Maailmassa on montakin uskontoa, jossa väitetään, että Messias, Jeesuksen seuraaja ja hänen opetuksensa täydellistäjä on saapunut maailmaan siinä tai siinä henkilössä. Jotkin heistä ovat tehneet myös ihmeitä.

Mutta jatkossakin ilmaantuu ihmeitä tekeviä Messias-kandidaatteja. Se johtuu aikojen hirveydestä, suuresta ahdistuksesta, joka Jeesuksen mukaan kohtaa maanpiiriä.

Mutta sellaista yrittäjää ei pidä uskoa. ”Pitäkää siis varanne. Minä olen ennalta ilmoittanut teille kaiken.” Kun tietää, että tällaista on tulossa, osaa varautua, eikä joudu harhautetuksi.

Pitää muistaa, että on tapahduttava aivan erityisiä tapahtumia ennen kuin Messias tulee.

Ihmisen Pojan tuleminen

"Mutta noina päivinä, tuon ahdingon jälkeen, aurinko pimenee eikä kuu anna valoaan, tähtiä putoaa taivaalta ja taivaiden voimat järkkyvät." (Mark 13:24-25)

Tästä on ennustettu jo Vanhassa testamentissa:

Minä, Herra, vaadin maailman tilille
pahuudestaan
ja jumalattomat synneistään.
Minä teen lopun röyhkeiden ylimielisyydestä,
painan maahan väkivaltaisten ylpeyden,
ja ihmisiä on oleva vähemmän kuin puhdasta kultaa, vähemmän kuin Ofirin
jalokultaa.
Sen tähden taivaat järisevät
ja maa järkkyy sijoiltaan
Herran Sebaotin suuttumuksen vuoksi
hänen vihansa päivänä. (Jes 13:10-13)

Minä annan teidän nähdä merkkejä
taivaalla ja maan päällä:
verta, tulta ja savupatsaita.
Aurinko pimenee,
kuu värjäytyy vereen,
ennen kuin koittaa Herran päivä,
suuri ja pelottava. (Joel 3:3–4)

Kun taivaiden voimat ovat järkkyneet ja aurinko ja kuu pimentyneet, seuraa jotain ratkaisevaa ja dramaattista:

Silloin nähdään Ihmisen Pojan tulevan pilvien keskellä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan (Mark 13:26)

Messiasta ei tarvitse mennä katsomaan ”tänne” tai ”tuonne”. Hän tulee suuressa voimassa ja kirkkaudessa, niin, että kenellekään ei voi olla epäselvää, kuka hän on.

Itse Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuudon kuuluessa ja Jumalan pasuunan kaikuessa (1 Tess 3:16).

Näinhän Paavali opettaa 1 Tessalonikalaiskirjeessä.

Hänen opetuksensa on merkillisen yhteneväinen sen kanssa, mitä Jeesus Markuksen mukaan opetti toisesta tulemuksestaan. Paavali kirjoittaa näin:

- - ja ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina. Meidät, jotka olemme vielä elossa ja täällä jäljellä, temmataan sitten yhdessä heidän kanssaan pilvissä yläilmoihin Herraa vastaan. Näin saamme olla aina Herran kanssa. (1 Tess 4:16–17)

Jeesus opetti Markuksen mukaan näin:

- - ja silloin hän lähettää enkelinsä ja kokoaa valitut neljältä ilmansuunnalta, maan ja taivaan ääriä myöten. (Mark 13:27)

Molempien, ainakin kirjallisesti toisistaan riippumattomien lähteitten mukaan Jeesuksen toinen tuleminen tapahtuu siten, että häneen uskovat kootaan eli temmataan hänen luokseen.

Vertauskuva viikunapuusta

Opetettuaan tämän Jeesus puhuu merkistä, josta tietää, että lopun ajat ovat lähellä.

"Ottakaa oppia vertauskuvasta, jonka viikunapuu tarjoaa: kun sen oksa virkoaa ja alkaa tulla lehteen, te tiedätte, että kesä on lähellä. Samalla tavoin te nähdessänne tämän tapahtuvan tiedätte, että se aika on lähellä, aivan ovella. (Mark 13:28-29)

Vertauskuva on tässä kai aika yksinkertainen: Oksan virkoaminen on merkki lähestyvistä kesästä. Samalla tavalla Jeesuksen kertomat merkit eli väärät messiaat, sodat, maanjäristysten ja nälänhädän lisääntyminen, ovat merkkejä lopun aikojen lähestymisestä. Samoin se, kun aurinko ja kuu pimenevät ja ”taivaan voimat järkkyvät” (mitä se sitten tarkoittaa?).

Huolimatta siis siitä, että Jeesus varoittaa hätäntymisestä ja liiasta intoilemisesta erilaisten ennusmerkkien edessä, hän kuitenkin periaatteessa pitää kiinni siitä, että sellaisia merkkejä tulee olemaan ja niitten perusteella voi olla valmiina, kun hän tulee takaisin.

Mutta se on sanottava, että hänen antamansa enteet ovat aika vaikeasti tulkittavia ja niissä on sekaisin asioita, jotka ovat jo tapahtuneet ja sitten asioita, jotka odottavat vielä toteutumistaan.

Päivän ja hetken tietää Isä yksin

Vielä hankalammaksi Jeesuksen toisen tulemisen ajankohdan ennustaminen menee, kun kuunnellaan hänen opetuksensa loppuun:

Totisesti: tämä sukupolvi ei katoa ennen kuin kaikki tämä tapahtuu. Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa. Mutta sitä päivää ja hetkeä ei tiedä kukaan, eivät enkelit taivaassa eikä edes Poika, ei kukaan muu kuin Isä (Mark 13:30-31)

Jeesus siis tässä sanoo, että hänen aikansa sukupolvi ei ”katoa”, ennen kuin kaikki hänen ennustamansa tapahtuisi.

Tarkoittiko hän tällä sitä, että hänen toinen tulemuksensa tapahtuisi noin lähimmän 40 vuoden kuluessa, siis vuoteen 70 jKr. mennessä? Ilmeisesti. Ainakin niin hänen sanansa olisi luontevinta tulkita.

Mutta eihän niin tapahtunut. Oliko Jeesus väärässä ennustaessaan suhteellisen pikaisesti tulevan maailmanlopun?

Ehkä hän oli. Ehkä hän luuli, että vuonna 70 jKr. toteutunut Jerusalemin tuho olisi samalla koko maailman loppu.

Tällainen tulkinta on ihan mahdollinen ja minusta myös kristillinen, eikä lainkaan rienaava. Sanoihan Jeesus itsekin, että ”sitä päivää ja hetkeä ei tiedä kukaan, eivät enkelit taivaassa eikä edes Poika, ei kukaan muu kuin Isä.”

Valvokaa!

Kaikkein olennaisinta ei sittenkään ole Jeesuksen toisen tulemuksen ajankohta. Lopun ajathan ovat oikeastaan alkaneet jo vuonna 70 jKr.

Olennaisinta on se, että Jeesukseen uskovat ovat ns. ”valveilla”, ovat valmiina ottamaan hänet vastaan, kun hän tulee kunniaansa:

Pitäkää varanne, olkaa valveilla, sillä te ette tiedä milloin se aika tulee. Kun mies matkustaa vieraille maille ja talosta lähtiessään antaa kullekin palvelijalle oman tehtävän ja vastuun, niin ovenvartijan hän käskää valvoa. Valvokaa siis, sillä te ette tiedä, koska talon herra tulee: illalla vai keskiyöllä, kukonlaulun aikaan vai aamun jo

valjetessa. Hän tulee äkkiarvaamatta – varokaa siis, ettei hän tapaa teitä nukkumasta. Minkä minä sanon teille, sen sanon kaikille: valvokaa!" (Mark 13:33-37)

Jeesuksen lopunaikoja koskevan opetuksen kuulijoina oli Markuksen mukaan vain neljä: Pietari, Jaakob, Johannes ja Andreas. He seisovat hänen kanssaan Öljymäellä ja katselivat komeaa temppeliä. Näille neljälle miehelle Jeesus oli opettanut, mitä oli odotettavissa ennen kuin temppeli hävitettäisiin ja lopun ajat alkaisivat toteutua.

Mutta hänen tarkoituksensa oli noille neljälle miehelle pidetyn opetuksen kautta opettaa koko kristikuntaansa: Valvokaa! Olkaa aina valmiina, sillä te ette voi tarkkaan tietää, milloin minä tulen takaisin.

Te ette voi heittäytyä holtittomaan elämään, ja ajatella, että eihän Jeesuksen paluu merkkien perusteella ole vielä käsillä.

Mitä ”valvominen” sitten on? Se on kai sitä, että pitää uskonelämänsä kunnossa. Että rukoilee, lukee Raamattua, käy messussa. Pitää ns. ”lyhyet tilivälit” Jumalan kanssa, ettei elämän roiskeissa takki ja silmät likaannu niin pahasti, ettei enää osaa kaivata armahduksen ja puhdistuksen lähteelle. Ettei tee töitä ja raada niin kovasti, että turtuu ja elämän ikuisuusnäkökulma häviää.

Tähän sopii mielestäni Jeesuksen vertaus kylväjästä:

”Sitten on siemen, joka kylvettiin ohdakkeiden sekaan. Se tarkoittaa niitä, jotka kuulevat sanan mutta joissa sana ei tuota satoa, koska tämän maailman huolet ja rikkauten petolliset houkutukset ja muut mielihalut saavat heissä sijan ja tukahduttavat sanan. Mutta kylvö hyvään maahan kuvaa ihmisiä, jotka kuulevat sanan ja ottavat sen vastaan. He tuottavat satoa, kolmekymmentä, kuusikymmentä tai sata jyvää." (Mark 4:18-20)